Instanţa de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) (jud. Gandrabur Marcel)

Dosarul nr. 3r-90/25 (2-24135414-02-3r-12022025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

17 aprilie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de contencios administrativ în componența:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Ghenadie Mîra

Judecătorii Grigore Dașchevici și Angela Bostan

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată și fără citarea participanților la proces, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 21 ianuarie 2025, adoptată la cererea depusă de SRL ”Profaluminiu” privind aplicarea măsurilor de protecție provizorie, în cauza de contencios administrativ intentată de SRL ”Profaluminiu” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual.

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La data de 27 noiembrie 2024, SRL ”Profaluminiu”, în persoana administratorului Harina Nevena și avocatului Crivenco Roman au depus în Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) acțiunea în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat (în continuare SFS) prin care a solicitat:

- Anularea ca fiind neîntemeiat și ilegal a sechestrului ca măsură de asigurare aplicat în baza hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale și actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale, cu anularea hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 și a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024.
- Anularea ca fiind neîntemeiată și ilegală a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 pe marginea contestației împotriva hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, și întocmirea actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale față de bunurile SRL ”Profaluminiu”.

La data de 31 decembrie 2024 reprezentantul SRL ”Profaluminiu”, avocatul Crivenco Roman a depus cerere de concretizare a acțiunii de contencios administrativ prin care a solicitat:

- Anularea hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale și a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 de soluționare a cererii prealabile.

Concomitent, reprezentantul SRL ”Profaluminiu”, avocatul Crivenco Roman a formulat cerere de aplicare a măsurilor de protecție provizorie sub forma suspendării executării hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale și a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 de soluționare a cererii prealabile.

În motivarea cererii de instituire a măsurilor provizorii s-a menționat că, la data de 03 aprilie 2024 de către SRL ”Profaluminiu” a fost înaintată o cerere de chemare în judecată împotriva SFS, cu privire la anularea ca fiind ilegale a deciziilor SFS nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 asupra cazului de încălcare fiscală și a deciziei SFS nr. 754/54 din 29 februarie 2024 emise pe marginea contestației împotriva deciziei SFS nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023. Concomitent cu cererea de chemare în

judecată, SRL ”Profaluminiu” a înaintat o cerere cu privire la suspendarea executării actelor administrative individuale defavorabile emise în privința SRL ”Profaluminiu”, menționate mai sus. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 3-1887/2024 din 09 aprilie 2024, a fost admisă cererea SRL ”Profaluminiu” privind suspendarea executării deciziilor SFS nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 și nr. 754/54 din 29 februarie 2024 și suspendată executarea actelor administrative individuale menționate, până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza dată. Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3r-207/24 din 04 iulie 2024, a fost respins recursul declarat de SFS și menținută încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 3-1887/2024 din 09 aprilie 2024.

Anterior emiterii actelor judecătorești menționate, de către SFS în baza actului de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024 au fost sechestrate bunurile companiei în valoare de 13 672 526,73 lei și anume: bunul imobil cu codul cadastral *****. Concomitent, în baza ordinelor incaso înaintate, au fost extrase de pe conturile companiei mijloace bănești în contul achitării obligațiilor fiscale fictiv calculate în baza deciziei SFS din 2023. Potrivit informației din SIA al SFS la data de 15 iulie 2024, SRL ”Profaluminiu” nu înregistra datorii aferente bugetului, ba dimpotrivă avea înregistrată supraplata inclusiv aferentă contului 111210 în valoarea sumelor executate în baza ordinelor incaso care la acel moment însumau - 2 512 204,78 lei.

Astfel, la data de 16 iulie 2024 de către SRL ”Profaluminiu” a fost depusă la SFS o cerere privind ridicarea sechestrului aplicat pe bunurile companiei în baza actului de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024. Prin răspunsul Direcției Generale Recuperare Creanțe din cadrul SFS nr. 26-20/411/141768 din 16 august 2024 a fost refuzată solicitarea respectivă pe motiv că în baza soluțiilor judecătorești emise la moment, nu a fost dispusă anularea obligațiilor fiscale calculate în baza deciziilor SFS, ci doar suspendarea executării acestora. La data de 30 august 2024 a fost depusă contestația (nr. intrare 53654-CR), împotriva răspunsului Direcției Generale Recuperare Creanțe din cadrul SFS nr. 26-20/4-11/141768 din 16 august 2024. Ca urmare a contestării acțiunilor funcționarilor fiscali privind executarea silită a obligației fiscale, expuse în scrisoarea nr. 26-20/4-11/141768 din 16 august 2024,

Direcția Generală Recuperare Creanțe prin decizia nr. 26-20/4-50-3 din 25 septembrie 2024 a ridicat sechestrul de pe bunul imobil aplicat prin actul de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024, și totodată, în aceeași zi, a emis hotărârea nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, cu întocmirea actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septemrbie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale pe același bun imobil. La data de 11 octombrie 2024 SRL ”Profaluminiu” a depus la SFS contestația f/n (nr. de intrare 62168-CR) împotriva hotărârii SFS nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, întocmirea actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septemrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale față de bunurile companiei. Prin decizia SFS nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 emisă pe marginea contestației, a fost respinsă contestația împotriva hotărârii SFS nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, întocmirea actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale.

Pentru o mai bună înțelegere a temeiului de legal de contestare a actelor emise, menționează că, SRL ”Profaluminiu” a fost supusă controlului, rezultatele fiind contestate, iar decizia pe marginea contestației, dispunea efectuarea controlului repetat. Decizia pe marginea contestației a fost atacată în instanța de judecată fiind emise încheieri prin care a fost dispusă suspendarea efectuării controlului repetat, până la examinarea cauzei în fond. În contextul acțiunilor de control, organul fiscal a emis acte de aplicare a sechestrului ca măsură de asigurare, invocând prevederile art. 273 din Codul fiscal. Așadar, entitatea începând cu luna ianuarie este într-un permanent circuit de corespondență, care vizează în fapt acțiunile incorecte și abuzive ale funcționarilor fiscali, începând cu cei ce au efectuat controlul și emis decizii și finisând cu funcționarii cu atribuții de recuperare creanțe.

Vis-a-vis de actele funcționarilor și managementului Direcției Generale Recuperare Creanțe a SFS, care au emis actele contrar prevederilor legale, respectiv contestate în prezenta speță, aduce următoarele argumente.

Emiterea hotărârii, precum și a actului de sechestru față de bunurile SRL ”Profaluminiu” s-a efectuat fără informarea,

înștiințarea, solicitarea de acte și participarea contribuabilului, cu expedierea ulterioară a acestora la adresa juridică a companiei prin intermediul oficiului poștal (recepționată la data de 01.10.2024, *****), fapt ce contravine prevederilor Codului fiscal. Or, conform art. 230 din Codul fiscal, sechestrarea bunurilor ca măsură de asigurare a plății impozitelor, taxelor și/sau amenzilor se exercită în modul și în condițiile prevăzute la capitolul 9. Concomitent, în cazul în care ar fi fost constatată imposibilitatea comunicării cu contribuabilul sau acesta s-ar fi eschivat de la participarea la acțiunile procedurale, urma a fi asigurată participarea a 2 martori în strictă conformitate cu prevederile art. 200 alin. (15) din Codul fiscal care prevede că, dacă contribuabilul (reprezentantul acestuia), persoana lui cu funcție de răspundere nu sunt prezenți la sechestru, faptul se va consemna în actul de sechestru în prezența a 2 martori asistenți, exemplarul al doilea fiind expediat recomandat contribuabilului în 24 de ore. Referitor la faptul dat, la pag. 3 în partea constatatoare a deciziei pe marginea contestației este specificat că (...) actul de sechestru este semnat de funcționarul fiscal, exemplarul al doilea fiind expediat recomandat contribuabilului (...). Acest fapt denotă că reprezentanții SFS pur și simplu n-au examinat acest fapt. Totodată, în baza generalizată a practicii fiscale este indicată poziția oficială a Serviciului Fiscal de Stat referitor la procedura de expediere și înmânare a actelor SFS: 33.1.23 Care este procedura de expediere și înmânare a actelor Serviciului Fiscal de Stat? Ordinul SFS nr. 139 din 01 aprilie 2024. Expedierea și înmânarea actelor Serviciului Fiscal de Stat se efectuează în conformitate cu prevederile art. 129^1 din Codul fiscal. În cazul persoanelor menționate la art. 187 alin. (2^1) din Codul fiscal, comunicarea actelor Serviciului Fiscal de Stat, inclusiv aducerea la cunoștință a actelor administrative, a citațiilor, a altor acte sau răspunsuri la adresări, se efectuează în modul stabilit de art. 131 alin. (11) din Codul fiscal. De asemenea, modul de aducere la cunoștință a actelor emise de SFS este prevăzut și în Regulamentul cu privire la procedura de comunicare a actelor emise de SFS, aprobat prin Ordinul SFS nr. 194/2019. Reieșind din cele menționate, în funcție de categoria contribuabilului, comunicarea actelor SFS se efectuează prin modalitățile prevăzute expres. Deci, constată că în cazul persoanelor juridice comunicarea actelor emise

de SFS urma a fi efectuată conform modalității expuse mai sus, dar nu remiterea lor prin intermediul oficiului poștal.

Varianta actului administrativ individual selectată din lista formularelor tip aprobate prin Ordinul IFPS nr. 379/2017 este modelul prevăzut la anexa nr. II a ordinului. În conformitate cu prevederile pct. 2 subpct. 2 din ordinul IFPS nr. 379 din 15 martie 2017, SFS este în drept să aplice măsuri de asigurare a stingerii obligației fiscale, prin întocmirea formularelor aprobate la pct. 1 din ordin, în cazul contestării deciziilor și acțiunilor privind executarea silită a obligației fiscale conform art. 273 din Codul fiscal.

În speță constată că, la momentul actual SRL ”Profaluminiu” din punct de vedere procedural se află la etapa recontrolului fiscal, acesta de altfel fiind suspendat prin încheierea Judecătoriei Chișinău nr. 3-1887/2024 din 09 aprilie 2024, comunicate SFS inclusiv de SRL ”Profaluminiu”. Respectiv, urmează să reamintească funcționarilor publici implicați în abuzurile comise împotriva companiei, sau în caz că nu cunosc practica judiciară și poziția oficială a organului fiscal publicată pe site-ul oficial al instituției www.sfs.md (întrebarea nr. 33.1.26), despre faptul că la data de 27 februarie 2023 în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău, dosar nr. 3-395/22 a fost anulat parțial Ordinul IFPS nr. 379/2017 și anume pct. 2 subpct. 4) ca fiind ilegal. Inter alia, instanța de judecată a reținut că: aplicarea sechestrului pe bunuri, ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale odată cu emiterea actului de control la contribuabil, adică înainte de a fi stabilită cert obligația fiscală, ar fi o ingerință în dreptul de proprietate al persoanei supuse controlului, ce ar duce ulterior la împiedicarea desfășurării activității acestuia, până la emiterea unei soluții potrivit art. 249 din Codul fiscal.

La caz, obligația fiscală în cuantumul invocat în hotărârea nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 și actul de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 nu este una certă, ba mai mult ca atât va fi supusă nu doar controlului judecătoresc sub aspectul legalității acesteia, dar și supusă recontrolului după emiterea soluției judecătorești definitive pe caz. Astfel, constată că o astfel de hotărâre de aplicare a sechestrului ca măsură de asigurare în privința SRL ”Profaluminiu” nici nu putea fi emisă.

Complementar la cele explicate mai sus, punctează că încercarea de a deghiza și a simula un act administrativ aparent

legal, funcționarii fiscali implicați în emiterea hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 au denaturat însăși varianta oficială aprobată a modelului hotărârii prevăzută la anexa II din ordinul SFS, or potrivit textului oficial, scopul emiterii unei astfel de hotărâri este: ”...asigurării stingerii restanțelor urmărite în mărime de ...”. După cum a menționat în alte adresări către SFS și reiterează la caz, potrivit art. 129 pct. 13) din Codul fiscal, obligațiile fiscale luate la evidență fiscală specială conform art. 206 din prezentul cod nu se consideră restanțe pe perioada aflării la evidența fiscală specială, cu excepția obligațiilor fiscale aferente contribuabililor aflați în procedura de insolvabilitate, procedura falimentului sau procedura simplificată a falimentului. În continuare, conform pct. 2^1 din ordinul IFPS nr. 379/2017 prevede că la întocmirea hotărârilor menționate la pct. 1 subpct. 1)-14), 4) și 5), se va indica în mod obligatoriu motivarea, respectiv la caz în hotărâre motivul emiterii este indicat probabilitatea neexecutării obligațiilor fiscale. În sensul dat este necesară a fi reținută expunerea oficială a Serviciului Fiscal de Stat în Monitorul Fiscal din data de 01 august 2022, rubrica ”consultații juridice”. Astfel, conform explicațiilor prezentate de către organul fiscal la pct. 3 din comunicatul informativ, aferent includerii obligației (cerinței) privind motivarea aplicării sechestrului ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale este menționat faptul că: ”Cerința respectivă vine să sporească încrederea contribuabilului în legalitatea, transparența și temeinicia acțiunilor întreprinse de SFS în privința bunurilor acestuia, argumentarea corespunzătoare a măsurilor respective fiind importantă, în mod special, în situația sechestrării bunurilor conform pct. 2 subpct. 4) din ordinul nr. 379/2017 (în cazul efectuării controlului fiscal la contribuabil), atunci când aplicarea sechestrului este condiționată de existența suspiciunii că bunurile contribuabilului sau debitorului(ilor) acestuia pot fi înstrăinate până la emiterea deciziei asupra cazului de încălcare a legislației”.

În acest fel, conchide că ceea este prezentat drept o poziție oficială a instituției publice, o manifestare de voință și o modalitate de conduită a acesteia reprezintă doar niște expuneri declarative, or abuzurile și acțiunile totalmente ilegale și abuzive ale funcționarilor fiscali distrug mediul de afaceri și așa afectat de criza economică fără precedent în care se află la moment Republica Moldova. În pag. 3 din partea constatatoare a deciziei pe marginea contestației la

acest subiect este menționat că prin decizia Curții de Apel s-a anulat parțial ordinul IFPS nr. 379/2017 și anume pct. 2 subpct. 4), pe când hotărârea și actul de sechestru din 25 septembrie 2024 au fost emise conform pct. 2 subpct. 2) al ordinului IFPS nr. 379 din 15 martie 2017. Acest fapt încă odată demonstrează examinarea superficială a contestației, fără a intra în esența faptelor contestate/invocate. În partea constatatoare a hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 ca motiv de aplicare a măsurii de asigurare a stingerii obligației se face trimitere la contestația f/n din 30 august 2024 depusă de către companie în adresa SFS. La pct. 3 din hotărâre este menționat ca ea poate fi contestată în conformitate cu prevederile art. 267^1 din Codul fiscal în termen de 30 zile, dar nu în 10 zile lucrătoare după cum prevede art. 273 din Codul fiscal. În actul de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 este indicat că acesta poate fi contestat în conformitate cu prevederile art. 268 din Codul fiscal în termen de 30 zile, pe când articolul în cauză la data emiterii actului este abrogat.

Prin urmare ”inspectorul principal” a dat dovada de incompetență totală. Referitor la acest fapt, la pag. 3 din decizia pe marginea contestației este menționat că (...) hotărârea și actul de sechestru cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nu fac parte din decizii sau acțiuni privind executarea silită a obligației fiscale și urmează a fi contestate in termen de 30 zile (...). La această constatare reiterează că însăși ordinul IFPS a fost emis întru executarea art. 227 și art. 230 din Codul fiscal, iar ultimul articol prevede că, sechestrarea bunurilor ca măsură de asigurare a plății impozitelor, taxelor și/sau amenzilor se exercită în modul și în condițiile prevăzute la capitolul 9. Prin contestația depusă la SFS, s-a solicitat anularea răspunsului nr. 26-20/4-11/14768 din 16 august 2024 prin care companiei i-a fost refuzată ridicarea sechestrului aplicat pe bunurile acesteia dobândite licit și aflate în proprietate exclusivă, în baza actului de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024 având la bază încheierea Judecătoriei Chișinău, dosar nr. 3-1887/2024 din 09 aprilie 2024, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3r-207/24 din 04 iulie 2024. Totodată prin contestația depusă a fost solicitată verificarea corectitudinii/legalității acțiunilor funcționarilor publici implicați în examinarea cererii SRL ”Profaluminiu” din 16 iulie 2024.

Prin urmare, consideră societatea reclamantă că, este vădit că șeful Direcției Generale Recuperare Creanțe – Ganța Irina a abuzat de puterea decizională de care dispune conform competențelor funcției publice deținute prin emiterea hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale deoarece contestația din 30 august 2024 nu se încadrează în prevederile art. 273 din Codul fiscal, respectiv nici temei pentru emiterea ei nu sunt. Conform deciziei SFS nr. 754/210 din 26 septembrie 2024 pe marginea contestației împotriva acțiunilor funcționarilor fiscali s-a decis de a respinge contestația depusă, din considerentul că actul de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024 a fost ridicat prin decizia nr. 26-20/4-50-3 din 25 septembrie 2024, adică cu o zi înainte de examinarea cazului. Motivarea juridică a ridicării sechestrului reprezintă după cum rezultă din decizia menționată mai sus, art. 202 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal care prevede că, sechestrul de pe bunuri se ridică în cazul emiterii unei încheieri/hotărâri a instanței de judecată, adică exact ceea ce a fost solicitat prin scrisoarea inițială și cererea prealabilă că urmare a refuzului funcționarilor fiscali de a executa atribuțiile de serviciu ce rezultă din acte judecătorești irevocabile. Decizia de ridicare a sechestrului la fel a fost expediată de către SFS prin intermediul oficiului poștal, care a fost recepționată de către SRL ”Profaluminiu” la 01 octombrie 2024. În esență se creează impresia că funcționarii fiscali care au examinat contestația conștient au mușamalizat acțiunile ilegale ale funcționarilor fiscali din cadrul Direcției Generale Recuperare Creanțe. Este totalmente straniu faptul că cu o zi înainte de examinarea contestației, SFS ridică sechestrul aplicat (fără prezența contribuabilului, fără prezența martorilor, fără indicarea motivului), fără a aduce la cunoștința contribuabilului acest fapt, dar expediază decizia doar la 30 septembrie 2024 conform descifrării Track-ului poștal.

Analizând în rezumat consecutivitatea acțiunilor funcționarilor fiscali din cadrul Direcției Generale Recuperare Creanțe se observă operativitatea cu care au fost emise aceste documente și anume: Prin Decizia nr.26-20/4-50-3 din 25 septembrie 2024, (semnată de către șeful Direcției generale – Ganța Irina) se ridică sechestru de pe bunul imobil aplicat conform actului de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024; (ex: Gadeațcaia Elena). La 25 septembrie 2024 șeful Direcției Generale Recuperare Creanțe emite

deja hotărârea nr. 26-20/4-45-1 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, prin care o numește responsabilă de sechestrarea bunurilor pe inspectorul principal Gadeațcaia Elena; Inspectorul fiscal la 25 septembrie 2024 întocmește actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale, din care constată că sechestrarea bunurilor a început la 25 septembrie 2024 la ora 10:00 și s-a finisat pe data de 25 septebrie 2024 la ora 12:00. Deci, la data de 25 septembrie 2024, în intervalul orelor 08:00 – 10:00, șeful Direcției Generale Recuperare Creanțe împreună cu inspectorul principal al aceleiași Direcții au perfectat și semnat două documente consecutiv, cu scopul de a nu scoate sechestrul de pe bunurile companiei, iar inspectorul ulterior a emis deja actul de sechestru în regim de urgență.

La data de 01 octombrie 2024 a verificat informația din baza de date a organului cadastral (actualizată la aceeași dată) și a stabilit că sechestrul pe bunul imobil aplicat conform actului de sechestru AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024 nu a fost ridicat, pe când reprezentanții SFS aveau la dispoziție trei zile lucrătoare. În acest context, prin cererea din 06 noiembrie 2024 a solicitat SFS accesul dosarul administrativ pentru a lua cunoștință. În rezultatul examinării dosarului administrativ, a constatat că SFS prin scrisoarea nr. 26-20/4-07-161743 din 26 septembrie 2024 adresată Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru (înregistrată cu nr. intrare 11359 din 26.09.2024) a solicitat modificarea interdicției aplicate anterior. Analizând informația din Registrul bunurilor imobile, a constatat că, atât hotărârea nr. 26-20/4-45-1, cât și actul de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 au fost înregistrate la data de 03 octombrie 2024, peste patru zile lucrătoare. Un alt aspect, care de asemenea demonstrează indubitabil ilegalitatea acțiunilor colaboratorii fiscului și actele emise de către aceștia în privința companiei SRL ”Profaluminiu”, constă în valoarea sechestrului aplicat și anume: conform hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 la situația de 25 septebmrie 2024 compania SRL ”Profaluminiu” dispune de obligații fiscale în mărime de 12 743 991,00 lei, iar dacă se analizează informația din SIA al SFS, compania SRL ”Profaluminiu” nu înregistra datorii aferente bugetului, ba dimpotrivă avea înregistrată supraplata inclusiv aferentă contului 111210 în valoarea sumelor executate în baza ordinelor incaso care

constituie – 2 512 204,78 lei. Respectiv, constată că ilegal s-a aplicat sechestru ca măsură de asigurare pe bunul imobil cu numărul cadastral ***** cu valoarea de 13 672 526,00 lei, contrar prevederilor exhaustive ale art. 200 alin. (7) din Codul fiscal, că vor fi sechestrate bunuri numai în valoarea necesară și suficientă pentru stingerea obligației fiscale, pentru achitarea impozitelor și taxelor aferente comercializării bunurilor sechestrate, al căror termen de plată este stabilit până la sau la data comercializării, și pentru recuperarea cheltuielilor de executare silită.

Referitor la acest fapt, la pag. 3 din decizie este specificat că ”... ca sechestru s-a aplicat pe bunul imobil în valoare de 13 672 526 lei, pe motiv că SRL ”Profaluminiu” nu deținea alte bunuri pasibile sechestrării, iar divizarea bunului nu ține de competența SFS. Astfel, această formulare este una declarativă și totalmente deplasată, or, compania SRL ”Profaluminiu” nu a fost sub nici o formă informată despre posibilitatea/necesitatea prezentării informațiilor despre activele deținute în proprietate, or, și mai grav, organul fiscal nu a verificat sub nici o formă această prezumție. Totodată, inclusiv căile de atac indicate în hotărâre sunt incorecte și anume, nu sunt indicate prevederile art. 273 din Codul fiscal, dar este indicat termenul de contestare 30 zile de la data comunicării. Conform prevederilor art. 273 din Codul fiscal, la cazul dat, expres este specificat termenul de 10 zile lucrătoare. Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Conform art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Reieșind din normele pre citate, hotărârea SFS nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale și decizia SFS nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 de soluționare a cererii

prealabile, emisă pe marginea contestației împotriva hotărârii SFS nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, și întocmirea actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024, sunt acte administrative individuale defavorabile. Conform art. 21 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege. Potrivit art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectând principiul egalității și nediscriminării. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. Atât în cadrul procedurii administrative, cât și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligații pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetățenie, apartenență etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educație, situație economică, condiție socială. În conformitate art. 28 alin. (1) din Codul administrativ, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului. Potrivit art. 24 din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participant. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate. Totodată, art. 32 din Codul administrativ prevede că, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. în condițiile

legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

La caz, se constată că, SFS în temeiul legii avea obligația pozitivă, înainte de a emite actul administrativ individual contestat să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a reclamantului. Pentru a respecta drepturile societății reclamante SRL ”Profaluminiu”, dreptul la reprezentant, dreptul la prezentarea probelor, dreptul la audiere ș.a., SFS era obligat să o înștiințeze în conformitate cu prevederile art. 44 și art. 70 din Codul administrativ, obligație care nu a fost respectată de către autoritatea publică pârâtă, acest fapt denotă ilegalitatea actului administrativ individual contestat în speță inclusiv din această perspectivă. În aceeași ordine de idei, art. 68 din Codul administrativ stabilește, că autoritățile publice sunt obligate să asigure: a) buna organizare și desfășurare a procedurii administrative; b) primirea, înregistrarea și soluționarea petițiilor înaintate, precum și legalitatea deciziiiorși comunicarea lor în termen legal; c) aplicarea dispozițiilor privind transparența administrației și accesul la informațiile publice.

Constată că, SFS a încălcat prevederile legale menționate mai sus, în raport cu SRL ”Profaluminiu”, societatea reclamantă nu a fost notificată despre inițierea procedurii administrative, nu a fost audiată, nu a fost invitată pentru a-și expune punctele de vedere și realiza alte drepturi procedurale. După cum a menționat, de către SFS a fost încălcat inclusiv dreptul la audiere al reclamantei SRL ”Profaluminiu” în procedura administrativă. Dreptul la audiere a participantului la procedura administrativă este una din garanțiile fundamentale, încălcarea acestuia viciază legalitatea actul administrativ individual. Conform art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Conform art. 78 alin. (1) din Codul administrativ, procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ. Deci, dreptul la audiere a reclamantei SRL ”Profaluminiu” urma să fie realizat până la finalizarea procedurii administrative, respectiv până la emiterea

actului administrativ individual contestat, iar circumstanțele speței denotă nerealizarea acestuia, fapt care viciază inclusiv obligația de motivare a actului administrativ individual prin prisma art. 118 alin. (1) din Codul administrativ - [...] Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. (...) Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii [...].

Cu referirea la lipsa bunei-credințe în acțiunile SFS reclamanta relevă următoarele. Conform deciziei SFS nr. 754/210 din 26 septembrie 2024 pe marginea contestației împotriva acțiunilor funcționarilor fiscali, s-a decis de a respinge contestația depusă, din considerentul că actul de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024 a fost ridicat prin decizia nr. 26-20/4-50-3 din 25 septembrie 2024, adică cu o zi înainte de examinarea cazului. Motivarea juridică a ridicării sechestrului reprezintă, după cum rezultă din decizia menționată mai sus, art. 202 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, care prevede că, sechestrul de pe bunuri se ridică în cazul emiterii unei încheieri/hotărâri a instanței de judecată, adică exact ceea ce a fost solicitat prin scrisoarea inițială și cererea prealabilă ca urmare a refuzului funcționarilor fiscali de a executa atribuțiile de serviciu ce rezultă din acte judecătorești irevocabile. Decizia de ridicare a sechestrului la fel a fost expediată reclamantei la data de 30 septembrie 2024 prin intermediul poștei terestre, fiind recepționată de către aceasta la data de 01 octombrie 2024. Deci, are a fi bănuiala rezonabilă că funcționarii fiscali care au examinat contestația, au acoperit acțiunile ilegale ale funcționarilor fiscali din cadrul Direcției Generale Recuperare Creanțe. În susținerea acestei afirmații, menționează că este totalmente straniu faptul, că cu o zi înainte de examinarea contestației, SFS ridică sechestrul aplicat (fără notificarea contribuabilului, fără prezența acestuia, fără prezența martorilor, fără indicarea motivului), fără a aduce la cunoștința contribuabilului acest fapt, dar expediază decizia doar la 30.09.2024. Analiza consecutivității acțiunilor funcționarilor fiscali din cadrul Direcției Generale Recuperare Creanțe atestă operativitatea cu care au fost emise aceste documente și anume: prin decizia nr. 26-20/4-50-3 din 25 septembrie 2024 (semnată de către șeful Direcției generale – Ganța Irina) se ridică sechestru de pe bunul imobil aplicat conform actului de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024; (ex: Gadeațcaia Elena); la 25

septembre 2024 șeful Direcției Generale Recuperare Creanțe emite deja hotărârea nr. 26-20/4-45-1 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, prin care o numește responsabilă de sechestrarea bunurilor pe inspectorul principal Gadeațcaia Elena; inspectorul fiscal la 25 septembrie 2024 întocmește actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale, din care constată că sechestrarea bunurilor a început la 25 septembrie 2024 la ora 10:00 și s-a finisat pe data de 25 septembrie 2024 la ora 12:00. Astfel, la data de 25 septembrie 2024, în intervalul orelor 08:00-10:00, șeful Direcției Generale Recuperare Creanțe împreună cu inspectorul principal al aceleiași Direcții au perfectat și semnat două documente consecutiv, cu scopul de a nu scoate sechestrul pe bunurile societății reclamante, iar inspectorul ulterior a emis deja actul de sechestru în regim de urgență. La data de 01 octombrie 2024, verificând informația din baza de date a organului cadastral (actualizată la aceiași dată) a stabilit că sechestrul pe bunul imobil aplicat conform actului de sechestru AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024 nu a fost ridicat, pe când reprezentanții SFS aveau la dispoziție trei zile lucrătoare.

Conform art. 29 din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Proporționalitatea presupune punerea în balanță de către autoritatea publică a drepturilor persoanei și a interesului public, și efectuarea unei analize între avantaje și dezavantaje în relație cu măsura oficială și scopul legitim urmărit prin ea. Potrivit art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții. Totodată, în virtutea principiului proporționalității, puterea publică nu ar trebui, păstrând echilibrul, să intervină în drepturi mai mult decât este necesar. O măsură oficială întreprinsă

de autoritățile publice și instanța de judecată este proporțională dacă: a) urmărește un scop legitim; b) este potrivită; c) necesară și c) rezonabilă.

Scopul măsurii stabilește criteriul și punctul de referință pentru întrebarea dacă măsura este potrivită, necesară și proporțională pentru atingerea acestui scop. Astfel, dacă scopul în sine nu este legitim, măsura nu este deci proporțională.

SFS a emis acte de aplicare a sechestrului ca măsură de asigurare, invocând prevederile art. 273 din Codul fiscal. În conformitate cu prevederile pct. 2 subpct. 2 din ordinul IFPS nr. 379 din 15 martie 2017, SFS este în drept să aplice măsuri de asigurare a stingerii obligației fiscale, prin întocmirea formularelor aprobate la pct. 1 din ordin, în cazul contestării deciziilor și acțiunilor privind executarea silită a obligației fiscale conform art. 273 din Codul fiscal. După cum rezultă din circumstanțele expuse mai sus, urmează de reținut faptul că, la momentul actual SRL ”Profaluminiu” se află la etapa recontrolului fiscal, dispus prin decizia nr. 754/54 din 29 februarie 2024, iar acesta este suspendat prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 3-1887/2024 din 09 aprilie 2024 și decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3r-207/24 din 04 iulie 2024. La caz, actul administrativ contestat, contrar prevederilor art. 31 și 118 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, nu conține nici o motivare în privința scopului legitim urmărit prin măsura din dispozitivul acesteia, dar și în privința celorlalte elemente ale proporționalității, și această se datorează carenței în aprecierea faptelor și normelor de drept, și lipsei de motivare a actului administrativ individual, în contextul celor relevate în cererea de chemare în judecată. În hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 3-395/22 din 27 februarie 2023, instanța de judecată a reținut, că aplicarea sechestrului pe bunuri, ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale odată cu emiterea actului de control la contribuabil, adică înainte de a fi stabilită cert obligația fiscală, ar fi o ingerință în dreptul de proprietate al persoanei. La caz, obligația fiscală în cuantumul invocat în hotărârea nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 și actul de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 nu este una certă, ba mai mult, va fi supusă nu doar controlului judecătoresc sub aspectul legalității acesteia, dar și supusă recontrolului după emiterea soluției judecătorești definitive pe caz.

Autoritatea publică pârâtă incorect a apreciat acest element al proporționalității, eronat a stabilit faptele și, pe cale de consecință, a oferit o interpretare eronată a altor elemente ce conturează conținutul principiului proporționalității. Or, în circumstanțele expuse, o astfel de hotărâre, la caz hotărârea SFS nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, categoric nu urma să fie emisă. Din actul administrativ contestat nu rezultă nici motivarea caracterului necesar al măsurii întreprinse. Astfel, o măsură oficială este necesară dacă nu există un remediu mai ușor, la fel de adecvat, care să genereze aceleași succes cu aceeași certitudine și cu un efort relativ comparabil, adică cu un minim de intervenție. Măsura aleasă este necesar dacă nu există una mai ușoară care să obțină același succes cu aceeași siguranță. Potrivit art. 22 alin. (1) și 85 alin. (3) din Codul administrativ, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora. Conform art. 92 din Codul administrativ autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților. În conformitate cu art. 120 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ. În aceeași ordine de idei, art. 31 din Codul administrativ stabilește, că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Totodată, art. 118 alin. (1) - (3) Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ

individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Conform pct. 2^1 din ordinul IFPS nr. 379/2017, la întocmirea hotărârilor menționate la pct. 1 subpct. 1)-14), 4) și 5), se va indica în mod obligatoriu motivarea, respectiv la caz în hotărârea nr. 26-20/4-45-1 din 25 septemrbie 2024 motivul emiterii este indicat probabilitatea neexecutării obligațiilor fiscale.

Este important a fi punctat și în același timp foarte grav, inclusiv faptul că, în încercarea de a da aparențe legale actului administrativ contestat, funcționarii fiscali implicați în emiterea hotărârea nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 au denaturat însăși varianta oficială aprobată a modelului hotărârii prevăzută la anexa nr. 11 din Ordinul SFS. Or, potrivit textului oficial scopul emiterii unei astfel de hotărâri este: ”asigurării stingerii restanțelor urmărite în mărime de ....”. Potrivit art. 129 pct. 13) din Codul fiscal, obligațiile fiscale luate la evidență fiscală specială conform art. 206 din prezentul cod nu se consideră restanțe pe perioada aflării la evidența fiscală specială, cu excepția obligațiilor fiscale aferente contribuabililor aflați în procedură de insolvabilitate, procedura falimentului sau procedura simplificată a falimentului. La caz, actul administrativ individual contestat nu conține o motivare deplină, clară, precisă, coerentă, care să justifice emiterea actului administrativ individual. Or, în contextul celor relevate în cererea de chemare în judecată, este clar scopul emiterii actului administrativ individual contestat - menținerea de către SFS sub sechestru a bunurilor reclamantei, în pofida faptului că, se ignoră (nu se execută) hotărâri judecătorești irevocabile.

Mai mult, SFS a omis motivarea mărimii/valorii sechestrului aplicat pe bunurile SRL ”Profaluminiu”, fapt care denotă ilegalitatea actului administrativ individual, a hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 inclusiv din această perspectivă.

Conform hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024, la situația din 25 septembrie 2024 compania SRL ”Profaluminiu” dispune de obligații fiscale în mărime de 12 743 991,00 lei, iar conform informației din SIA al SFS, reclamanta SRL ”Profaluminiu” nu înregistra la acea dată careva datorii aferente bugetului, ba dimpotrivă avea înregistrată supraplata inclusiv aferentă contului 111210 în valoarea sumelor executate în baza ordinelor incaso, care constituie - 2 512 204,78 lei. Potrivit art. 200 alin. (7) din Codul fiscal, vor fi sechestrate bunuri numai în valoarea necesară și suficientă pentru stingerea obligației fiscale, pentru achitarea impozitelor și taxelor aferente comercializării bunurilor sechestrate, al căror termen de plată este stabilit până la sau la data comercializării, și pentru recuperarea cheltuielilor de executare silită.

Respectiv, SFS ilegal a aplicat sechestru ca măsură de asigurare pe bunul imobil cu numărul cadastral ***** cu valoarea de 13 672 526,00 lei, iar argumentul invocat de acesta că [... sechestrul s-a aplicat pe bunul imobil în valoare de 13 672 526,00 lei, pe motiv că SRL ”Profaluminiu” nu deținea alte bunuri pasibile sechestrării, iar divizarea bunului nu ține de competența Serviciului Fiscal de Stat” [...] este totalmente deplasat și nu poate fi reținut. Or reclamanta SRL ”Profaluminiu” nu a fost sub nici o formă informată despre posibilitatea/necesitatea prezentării informațiilor despre activele deținute în proprietate, și totodată, mai grav, organul fiscal nu a verificat sub nici o formă această prezumție.

Suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil este o măsură urgentă și provizorie care în esență are finalitatea de a asigura o protecție efectivă a drepturilor ce ar putea fi vătămate prin acte administrative individuale emise de către autoritățile publice. Conform art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege. În conformitate cu prevederile art. 214 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către

reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, motivele suspendării sunt: existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Aprecierea legalității actului administrativ individual cuprinde două dimensiuni: 1. legalitatea materială, adică respectarea normelor de drept substanțial care se aplică prin actul administrativ individual defavorabil/favorabil. Totodată, se impune respectarea egalității de tratament, a eficienței, proporționalității și a securității raporturilor juridice; 2. legalitatea formală, adică respectarea normelor de procedură administrativă la emiterea actului administrativ individual. Prin noțiunea de suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ se are în vedere asemenea fapte care ar convinge la o examinare în prima-facie că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu-zisă a acestuia este o chestiune de fond și se verifică în cadrul procedurii prealabile (art. 167 alin. (1) din Codul administrativ) sau soluționării fondului acțiunii în contestare (art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ). Prin pericol iminent trebuie de înțeles un proces pe punctul de a se iniția, un fapt inevitabil. Aspectul respectiv urmează să fie interpretat și aplicat în conformitate cu principiul proporționalității ingerinței în drepturile persoanei și durata procedurii administrative și prealabile. Noțiunea de ”prejudicii ireparabile” are semnificația de daune aduse drepturilor subiective în sensul art. 17 din Codul administrativ care nu pot fi reparate sau repararea lor reieșind din importanța dreptului revendicat și durata procedurii este una irațională sau anevoioasă.

Existența unuia din motivele alternative ale suspendării nu necesită un nivel de forță probantă specific pentru demonstrarea temeiului de admitere a cererii prealabile sau acțiunii în contestare. Încălcările de lege invocate de reclamant la o examinare în prima facie denotă existență motivelor alternative de suspendare a executării actului administrativ individual. Lipsa motivării actului administrativ individual, nemotivarea deciziei privind cererea prealabilă, care este un tot întreg cu actul administrativ individual, neimplicarea reclamantului în procedura prealabilă, tergiversarea procedurii fiscale, prezența unei autorități de lucru judecat referitor la suspiciunile de ilegalitate a inițierii procedurii de control fiscal (încheierea de suspendare, devenită irevocabilă), suspiciunile privind înfrângerea beneficului securității juridice și puterii de lucru decis, prin ele însele prezintă suspiciuni serioase și rezonabile nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege. În conformitate cu prevederile art. 214 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, motivele suspendării sunt: existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Aprecierea legalității actului administrativ individual cuprinde două dimensiuni: 1. legalitatea materială, adică respectarea normelor de drept substanțial care se aplică prin actul administrativ individual defavorabil/favorabil. Totodată, se impune respectarea

egalității de tratament, a eficienței, proporționalității și a securității raporturilor juridice; 2. legalitatea formală, adică respectarea normelor de procedură administrativă la emiterea actului administrativ individual. Prin noțiunea de suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ se are în vedere asemenea fapte care ar convinge la o examinare în prima-facie că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a acestuia este o chestiune de fond și se verifică în cadrul procedurii prealabile (art. 167 alin. (1) din Codul administrativ) sau soluționării fondului acțiunii în contestare (art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ). Prin pericol iminent trebuie de înțeles un proces pe punctul de a se iniția, un fapt inevitabil. Aspectul respectiv urmează să fie interpretat și aplicat în conformitate cu principiul proporționalității ingerinței în drepturile persoanei și durata procedurii administrative și prealabile. Noțiunea de ”prejudicii ireparabile” are semnificația de daune aduse drepturilor subiective în sensul art. 17 din Codul administrativ care nu pot fi reparate sau repararea lor reieșind din importanța dreptului revendicat și durata procedurii este una irațională sau anevoioasă. Existența unuia din motivele alternative ale suspendării nu necesită un nivel de forță probantă specific pentru demonstrarea temeiului de admitere a cererii prealabile sau acțiunii în contestare. Încălcările de lege invocate de reclamant la o examinare în prima facie denotă existență motivelor alternative de suspendare a executării actului administrativ individual.

Lipsa motivării actului administrativ individual, nemotivarea deciziei privind cererea prealabilă, care este un tot întreg cu actul administrativ individual, neimplicarea reclamantului în procedura prealabilă, tergiversarea procedurii fiscale, prezența unei autorități de lucru judecat referitor la suspiciunile de ilegalitate a inițierii procedurii de control fiscal (încheierea de suspendare, devenită irevocabilă), suspiciunile privind înfrângerea beneficului securității juridice și puterii de lucru decis, prin ele însele prezintă suspiciuni serioase și rezonabile. Referitor la existența în speță a temeiului de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, relevă următoarele. Din circumstanțele speței rezultă evident concluzia, că prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, persistă pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile agentului economic, până la

aducerea în starea de insolvabilitate (nimicirea acestuia ca persoană), inclusiv luând în considerare faptul, că bunurile sechestrate sunt imperios necesare companiei pentru a fi utilizate în procesul de lucru, în mai multe circumstanțe, pentru a obține mijloacele necesare activității curente a acesteia.

Luând în considerare procedurile de judecată longevive în vederea anulării actelor administrative individuale contestate, blocarea ilegală de către SFS a acestor active ar duce cu siguranță la impotența funcțională a companiei, distrugerea inevitabilă a acesteia și în consecință, numaidecât pierderea unui contribuabil și a aportului la bugetul de stat pe care îl poate aduce acesta pe perioada activității.

În jurisprudența relevantă a CtEDO, Curtea statuează că, existența unei hotărâri judecătorești care nu poate fi executată constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 6 din Convenție (Hornsby vs Grecia, § 40, hotărârea din 19.03.1997). Acest drept devine iluzoriu dacă sistemul legal intern al statului respectiv ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul uneia dintre părți. Este de neconceput ca art. 6 să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților - proceduri care sunt echitabile, publice și se desfășoară într-un termen cât mai scurt cu putință - fără a proteja executarea hotărârilor judecătorești; a interpreta art. 6 ca referindu-se exclusiv la accesul în justiție și la desfășurarea procedurilor ar duce la situații incompatibile cu principiile statului de drept pe care statele contractante s-au obligat să le respecte atunci când au ratificat Convenția (Golder vs Marea Britanie, hotărârea din 07.05.1974). În interpretarea art. 6, executarea unei hotărâri judecătorești trebuie privită ca parte integrantă a unui proces. Mai mult. Curtea a acceptat deja acest principiu în unele cazuri referitoare la durata procedurilor (Zappia vs Italia). La fel, art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale este aplicabil și procedurilor referitoare la asigurarea acțiunii (cauza Micallef vs. Malta, nr. 17056/06 din 15.10.2009, pct. 83-86), astfel că decizia instanței de judecată referitoare la această chestiune trebuie să corespundă exigențelor art. 6 § 1 al CEDO. În acest sens, neaplicarea măsurilor de asigurare va ridica riscul iminent al imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, fapt care va putea

antrena responsabilitatea statului în condițiile în care această imposibilitate se va datora acțiunilor autorităților statului (în speță instanța de judecată) (cauza Banca Vias vs. Republica Moldova nr. 32760/04 din 06.11.2007, pct. 38-40).

Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 21 ianuarie 2025, s-a admis cererea depusă de SRL "Profaluminiu" cu privire la aplicarea măsurilor de protecție provizorie.

S-a suspendat executarea hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale și a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 de soluționare a cererii prealabile, emise de către Serviciul Fiscal de Stat, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești pe fondul cauzei.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.

Invocînd ilegalitatea încheierii instanţei de fond, la 3 februarie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc contestat.

În susținerea recursului, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că, în rezultatul efectuării controlului fiscal din 15.11.2023, materializat prin actul de control nr. 5-728364, nr. 5-728365, 5-728366, 5-728367, 5-728368, 5- 728369, la SRL„Profaluminiu" Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr.769/3456 din 13.12.2023 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Profaluminiu" prin care s-a dispus încasarea la buget a impozitelor şi taxelor în sumă totală de 12 743 991 lei, dintre care: impozite şi taxe în sumă de 7 913 840 lei, majorări de întârziere în sumă de 3 105 112 lei şi amenzi aplicate pentru încălcarea legislației fiscale în sumă totală de 1 725 039 lei (f.d.admin.130-149).

Potrivit prevederilor art.252 alin.(1) din Codul fiscal, persoana vizată în decizia asupra cazului de încălcare fiscală urmează să o execute în termen de 30 de zile din data comunicării. Pentru această perioadă nu se suspendă calcularea majorării de întârziere. Conform art. 252 alin. (3) din Codul fiscal, după expirarea termenului de 30 de zile, dacă nu a fost executată benevol sau nu a fost constituit gajul legal, decizia asupra cazului de încălcare fiscală este executată

silit, în modul prevăzut de Codul fiscal, de către Serviciul Fiscal de Stat.

Astfel, în temeiul prevederilor expuse supra şi constatând că, potrivit informației din Sistemul Informațional al Serviciului Fiscal de Stat "Cont curent generalizat" la data de 15.01.2024, SRL „Profaluminiu" înregistrează restanță față de Bugetul Public Național în mărime totală de 12 892 397, 23 lei stabilită prin decizia asupra cazului de încălcare fiscală nr. 769/3456 din 13.12.2023, conform art. 193-201 din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat a emis hotărârea seria AH nr. 0058448 din 15.01.2024 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu valoare de document executoriu în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal (f.d.admin.3-5).

Prin actul de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15.01.2024 s-a aplicat sechestru pe bunul imobil cu nr. cadastral *****, ce aparține cu drept de proprietate SRL „Profaluminiu" (f.d.admin.12).

Prin cererea adresată Serviciului Fiscal de Stat la 16.07.2024, SRL„Profaluminiu" a solicitat ridicarea sechestrului aplicat pe bunurile companiei în baza actului de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15.01.2024 (f.d.admin.17-18).

Prin răspunsul Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-20/4-11/141768 din 16.08.2024, s-a comunicat SRL„Profaluminiu" că, sechestrul de pe bunuri poate fi ridicat în cazurile prevăzute la art. 202 alin. (1) din Codul fiscal, însă prin prisma art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, este emis un act judecătoresc ce suspendă executarea deciziei Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare fiscală şi anume, încheierea Judecătoriei Chişinău din 09.04.2024 privind suspendarea executării deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/3456 din 13.12.2023 şi nr. 754/54 din 29.02.2024 (f.d.admin.40-46).

Nefiind de acord cu răspunsul Serviciului Fiscal de Stat din 16.08.2024, SRL„Profaluminiu" a depus la 30.08.2024 o cerere prealabilă (contestație) prin care a solicitat anularea răspunsului nr. 26-20/4-11/141768 din 16.08.2024 (f.d.admin.47-48).

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-20/4-50-3 din 25.09.2024 cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunurile contribuabilului SRL ”Profaluminiu” s-a dispus ridicarea sechestrului de pe bunul contribuabilului SRL ”Profaluminiu”

aplicat prin actul de sechestru seria AS nr.0018682 din 15.01.2024 (f.d.admin.28).

Drept urmare, în scopul asigurării stingerii obligaţiei fiscale, Serviciul Fiscal de Stat a emis hotărârea nr.26-20/4-45-1 din 25.09.2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale în temeiul pct.2 subpct.2) din Ordinul IFPS nr.379/2017, prin care s-a hotărât sechestrarea bunului imobil al SRL ”Profaluminiu” cu nr. cadastral *****, din *****, în valoare totală de 13 672 526,73 lei (f.d.admin.27).

Totodată, în temeiul hotărârii cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nr. 26-20/4- 45-1 din 25.09.2024, Serviciul Fiscal de Stat a emis actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale nr.26-20/4-46-1 din 25.09.2024 (f.d.admin.26).

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/210 din 26.09.2024 s-a respins contestația depusă împotriva acțiunii funcționarului fiscal expuse prin scrisoarea nr. 26-20/4-11/141768 din 16.08.2024, emisă de Direcția generală recuperare creanțe (f.d.admin.56-57).

La 11.10.2024, SRL „Profaluminiu" a depus contestație împotriva acțiunilor funcționarilor fiscali exprimate prin emiterea hotărârii nr.26-20/4-45-1 din 25.09.2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, întocmirea actului de sechestru nr.26-20/4-46-1 din 25.09.2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale față de bunurile SRL„Profaluminiu" (f.d.admin.76-79).

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/226 din 31.10.2024 pe marginea contestației împotriva hotărârii nr.26-20/4-45-1 din 25.09.2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale şi a actului de sechestru nr.26-20/4-46-1 din 25.09.2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale, s-a respins contestația depusă împotriva hotărârii cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale din 25.09.2024 şi a actului de sechestru din 25.09.2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale (f.d.admin.84-86).

La 27.11.2024, SRL ”Profaluminiu” a depus prezenta acțiune în procedura contenciosului administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea hotărârii nr.26- 20/4-45-1 din 25.09.2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, actului de sechestru nr.26-20/4-46-1 din 25.09.2024 ca măsură de asigurare a

stingerii obligației fiscale şi deciziei nr. 754/226 din 31.10.2024 pe marginea contestației împotriva hotărârii nr.26-20/4-45-1 din 25.09.2024.

La 31.12.2024, SRL „Profaluminiu" a depus cerere de concretizare a acțiunii de contencios administrativ, concomitent, formulând cerere de aplicare a măsurilor de protecție provizorie sub forma suspendării hotărârii nr.26-20/4-45-1 din 25.09.2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, actului de sechestru nr.26-20/4-46-1 din 25.09.2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale şi deciziei nr. 754/226 din 31.10.2024 pe marginea contestației împotriva hotărârii nr.26-20/4-45-1 din 25.09.2024.

Totodată, la cauză relevă că la 03.04.2024, SRL„Profaluminiu" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 769/3456 din 13.12.2023 asupra cazului de încălcare fiscală şi deciziei nr. 754/54 din 29.02.2024 pe marginea contestației împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/3456 din 13.12.2023 (cauza judiciară nr. 3-1887/2024, pendinte la Judecătoria Chişinău).

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău din 09.04.2024, menținută prin decizia Curții de Apel Chişinău din 04.07.2024, s-a admis cererea SRL ”Profaluminiu” privind suspendarea executării deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/3456 din 13.12.2023 şi deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/54 din 29.02.2024 şi s-a dispus suspendarea executării acestora până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Profaluminiu” către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea actului administrativ (f.d.admin.40-46).

Prin urmare, întru asigurarea stingerii obligației fiscale în mărime totală de 12 743 991 lei, stabilite prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/3456 din 13.12.2023 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de SRL ”Profaluminiu”, Serviciul Fiscal de Stat a emis hotărârea nr.26-20/4-45-1 din 25.09.2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale şi actul de sechestru nr.26-20/4-46-1 din 25.09.2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 21 ianuarie 2025, s-a dispus suspendarea hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 şi a actului de sechestru nr. 26-20/4- 46-1 din

25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale, precum şi a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 de soluționare a cererii prealabile, emise de către Serviciul Fiscal de Stat, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti pe fondul cauzei.

Făcînd referire la prevederile art. 214 alin. (1)-(4) și art.172 alin. (2) din Codul administrativ, Serviciul Fiscal de Stat menționează că, din analiza normelor de drept enunțate, se deduce că instanța de judecată este îndreptățită să suspende executarea actului administrativ individual defavorabil contestat în cazul întrunirii următoarelor condiții: a) existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Prin urmare, suspendarea reprezintă acțiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită și în cazuri bine justificate, cu indicarea şi probarea în concret a existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ.

Mai mult decât atât, existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebule dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Astfel, referitor la pericolul iminent, instanța de fond corect a constatat că este menționat tangențial şi nu poate fi reținut, deoarece este unul declarativ, atât timp cât bunul imobil asupra căruia s-a aplicat sechestru poate fi utilizat în cotinuare în activitatea SRL "Profaluminiu". Iar, în partea ce ține de existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată a reținut că, pe lângă faptul că, însăşi SFS prin decizia nr. 754/54 din 29 februarie 2024 a dispus suspendarea executării deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023, măsura provizorie respectivă a fost consolidată şi prin încheierea Judecătoriei Chişinău din 9 aprilie 2024, menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chişinău din 04 iulie 2024. Astfel, a concluzionat instanța de fond că, existența actului

judecătoresc irevocabil de suspendare a executării deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023, constituia impedimentul legal suficient pentru stoparea aplicării oricăror măsuri de asigurare, or, măsurile de asigurare se aplică în temeiul deciziei asupra cazului de încălcare a legislației și întru executarea/implementarea deciziei (art. 252, art. 272 din Codul fiscal).

Cu privire la acest capitol, consideră Serviciul Fiscal de Stat că instanța de fond injust şi neîntemeiat a reținut ca fiind suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ pretinsa neexecutare a actului judecătoresc irevocabil de suspendare a executării deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 şi anume, încheierea Judecătoriei Chişinău din 9 aprilie 2024, menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chişinău din 04 iulie 2024, care în speță, în opinia primei instanțe ar constitui impedimentul legal suficient pentru stoparea aplicării oricăror măsuri de asigurare. Or, conform art. 252 din Codul fiscal, persoana vizată în decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei urmează să o execute în termen de 30 de zile din data comunicării. Pentru această perioadă nu se suspendă calcularea majorării de întârziere. În caz de contestare, executarea deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nu se suspendă dacă autoritatea care examinează contestația nu dispune altfel. După expirarea termenului de 30 de zile, dacă nu a fost executată benevol sau nu a fost constituit gajul legal, decizia asupra cazului de încălcare a legislației este executată silit, în modul prevăzut de prezentul cod, de către Serviciul Fiscal de Stat.

Conform art. 272 din Codul fiscal, contestarea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nu suspendă executarea deciziei contestate dacă legislația nu prevede altfel. Controlul în baza deciziei de suspendare a executării unei decizii contestate urmează a fi iniţiat în termen de 30 de zile calendaristice din ziua adoptării deciziei menţionate.

În conformitate cu art.227 alin.(1) din Codul fiscal, stingerea obligațiilor fiscale se asigură prin aplicarea de către Serviciul Fiscal de Stat sau alt organ abilitat majorării de întârziere (penalității) la impozite şi taxe, prin suspendarea operațiunilor la conturile bancare şi/sau conturile de plăți, cu excepția celor de la conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social), prin sechestrarea bunurilor şi prin

alte măsuri prevăzute de Codul fiscal şi de actele normative adoptate în conformitate cu acesta.

Conform art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se consideră imposibilă dacă există act judecătoresc ce suspendă executarea deciziei Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației sau de executare silită - pe perioada valabilităţii actului de suspendare.

Astfel, la cauză se atestă cert că, prin actul judecătoresc de suspendare, încheierea Judecătoriei Chişinău din 9 aprilie 2024, menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chişinău din 04 iulie 2024 s-a dispus suspendarea executării deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/3456 din 13.12.2023 şi nr. 754/54 din 29.02.2024 până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Profaluminiu" către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea actului administrativ, cauza judiciară pendinte la Judecătoria Chişinău (f.d.admin.40-46).

Luând în considerare faptul că, prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/3456 din 13.12.2023 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL ”Profaluminiu” s-a dispus încasarea din contul SRL ”Profaluminiu” a obligațiilor fiscale la bugetul de stat în sumă totală de 12 743 991 lei - actul administrativ al autorității publice care la momentul actual este contestat, dar nu este anulat sau revocat, executarea acestuia este imposibilă din motiv că există actul judecătoresc de suspendare şi anume, încheierea Judecătoriei Chişinău din 9 aprilie 2024, menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chişinău din 04 iulie 2024 (f.d.admin.130-149).

Relevă Serviciul Fiscal de Stat că, în prezenta cauză, în temeiul art. 252, art. 272 şi art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, actul judecătoresc irevocabil de suspendare a executării deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 a constituit impedimentul legal suficient pentru stoparea oricăror acțiuni de executare a deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 precum ar fi: suspendarea operațiunilor la conturile bancare şi/sau conturile de plăți, sechestrarea bunurilor şi alte măsuri prevăzute de Codul fiscal şi de actele normative adoptate în conformitate cu acesta.

Prin urmare, acțiunile de executare sunt stopate prin efectul actului judecătoresc irevocabil de suspendare a executării deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023, dar nu şi măsurile de asigurare

care intervin prin efectul legii anume pentru a asigura încasarea la bugetul de stat a impozitelor şi taxelor determinate prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023.

Respectiv, anume pe perioada valabilității actului judecătoresc de suspendare, Serviciul Fiscal de Stat a emis hotărârea cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nr.26-20/4-45-1 din 25.09.2024 şi actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale nr.26-20/4- 46-1 din 25.09.2024 prin care s-au instituit măsuri de asigurare provizorii de către autoritatea fiscală în contextul în care, prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/3456 din 13.12.2023 au fost calculate şi determinate la bugetul de stat sumele obligațiilor fiscale în privinţa SRL ”Profaluminiu” în mărime totală de 12 743 991 lei, fiind aplicat sechestru ca măsură de asigurare prin actul de sechestru nr.26-20/4-46-1 din 25.09.2024 asupra bunului imobil ce aparține cu drept de proprietate SRL ”Profaluminiu”, nr. cadastral *****, în valoare totală de 13 672 526,73 lei. Or, în situația în care prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-20/4-50-3 din 25.09.2024 cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunurile contribuabilului SRL ”Profaluminiu” s-a ridicat sechestrul de pe bunul imobil al SRL ”Profaluminiu” aplicat prin actul de sechestru seria AS nr.0018682 din 15.01.2024 care nu mai produce efecte juridice, întrucât a fost ridicat, în lipsa aplicării oricăror măsuri de asigurare, exista riscul iminent ca reclamanta să înstrăineze bunul imobil cu nr. cadastral ***** până la soluționarea definitivă a cauzei de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Profaluminiu” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 769/3456 din 13.12.2023 (cauza judiciară pendinte la Judecătoria Chişinău).

Prin urmare, în contextul în care au fost calculate şi determinate sumele obligațiilor fiscale la bugetul de stat şi s-a dispus încasarea acestora la buget prin decizia nr. 769/3456 din 13.12.2023 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL ”Profaluminiu”, care la momentul instituirii măsurilor de asigurare actul administrativ individual nu a fost retras, revocat sau anulat, Serviciul Fiscal de Stat corect şi întemeiat a emis hotărârea nr.26-20/4-45-1 din 25.09.2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale şi actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale nr.26-20/4-46-1 din 25.09.2024 aplicat asupra

bunului imobil al SRL ”Profaluminiu” cu nr. cadastral *****, în valoare totală de 13 672 526,73 lei (f.d.admin.26-27).

Cu privire la așa-numita inexistență a restanței în privința SRL ”Profaluminiu”, reiterează că prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/3456 din 13.12.2023 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL ”Profaluminiu” s-a dispus încasarea din contul SRL ”Profaluminiu” a obligațiilor fiscale la bugetul de stat în sumă totală de 12 743 991 lei, care cu certitudine se consideră restanțe atribuite SRL ”Profaluminiu”, dar a căror executare silită este imposibilă atât timp cât există actul judecătoresc de suspendare a executării deciziei SFS.

Consideră Serviciul Fiscal de Stat că prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 21 ianuarie 2025, în lipsa unor suspiciuni rezonabile şi serioase de ilegalitate, instanța de fond a depăşit limita unei examinări sumare a cauzei şi injust a concluzionat că în aplicarea sechestrului, ridicarea sechestrului şi din nou aplicarea sechestrului se atestă inconsecvență în conduita organului fiscal or, atât timp, cât nu au fost examinate şi elucidate pe deplin toate actele şi circumstanțele cauzei, cu dezbaterea acestora în cadrul cercetării judecătoreşti este pripit şi neîntemeiat de a supune aprecierii conduita pârâtului în situația în care, prima-facie, nu există indicii sau dovezi concrete care sugerează un comportament ilegal sau arbitrar al autorității fiscale care acționează în regim de putere publică şi în scopul realizării unui interes public, cu exercitarea dreptului discreționar în limitele legal stabilite.

Drept urmare, solicită admiterea recursului, cu anularea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi încheieri prin care cererea SRL ”Profaluminiu” cu privire la suspendarea actelor administratrive contestate să fie respinsă ca neîntemeiată.

<u>Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.</u>

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar constată că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 21 ianuarie 2025, a fost contestată cu recurs la 3 februarie 2025.

Pornind de la termenii detaliați supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat a fost depus în interiorul termenul legal, iar recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul î-și întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre

întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.

***Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ**, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

***Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

***Potrivit art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ,** examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

***În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ,** instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

***Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ,** decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cazei atestă că, la data de 27 noiembrie 2024, SRL ”Profaluminiu” a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat prin care a solicitat:

- Anularea ca fiind neîntemeiat și ilegal a sechestrului ca măsură de asigurare aplicat în baza hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale și actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale, cu anularea hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 și a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024.
- Anularea ca fiind neîntemeiată și ilegală a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 pe marginea contestației împotriva

hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, și întocmirea actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale față de bunurile SRL ”Profaluminiu”.

La data de 31 decembrie 2024 reprezentantul SRL ”Profaluminiu”, avocatul Crivenco Roman a depus cerere de concretizare a acțiunii de contencios administrativ prin care a solicitat:

- Anularea hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale și a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 de soluționare a cererii prealabile.

Concomitent, reprezentantul SRL ”Profaluminiu”, avocatul Crivenco Roman a formulat cerere de aplicare a măsurilor de protecție provizorie sub forma suspendării executării hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale și a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 de soluționare a cererii prealabile.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 21 ianuarie 2025, s-a admis cererea depusă de SRL ”Profaluminiu” cu privire la aplicarea măsurilor de protecție provizorie.

S-a suspendat executarea hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale și a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 de soluționare a cererii prealabile, emise de către Serviciul Fiscal de Stat, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești pe fondul cauzei.

Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond, or, potrivit art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Astfel, Codul administrativ, la **art.214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ prevede că,** *(1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.*

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit ca un mijloc pentru asigurarea respectării principiului legalității, care guvernează întreaga activitate a autorităților publice - **suspendarea executării actului administrativ individual contestat.**

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezinta o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie în materie administrativă, se solicită autorității jurisdicționale comptente ca atunci când executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave, dificil de reparat, persoanelor cointeresate de această decizie să ia măsuri de protecție provizorie corespunzătoare, în limitele competenței sale și fără ca , astfel să influențeze în vre-un fel soluția asupra fondului, cu atît mai mult atunci cînd există un argument juridic aparent valabil în raport cu elementele de legalitate a actului administrativ contestat.

În același timp, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care ar menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, ***în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.***

Potrivit art.172 alin. (2) Cod Administrativ, *motivele suspendării sînt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, prin art.172 alin. (2) Cod Administrativ, legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi **suspendat doar** în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Raportînd cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, în rezultatul examinării actului de control fiscal nr. 5-728364 din 15 noiembrie 2023 (prelungit pe formularele nr. 5-728365, 5-728366, 5-728367, 5-728368, 5728369), SFS a emis decizia nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL ”Profaluminiu” prin care s-a decis încasarea la buget a impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului în sumă totală de 12 743 991 lei, dintre care: impozite și taxe în sumă de 7 913 840 lei, majorări de întârziere în sumă de 3 105 112 lei și amenzi aplicate pentru încălcarea legislației fiscale în sumă totală de 1 725 039 lei.

Întru asigurarea stingerii obligațiilor fiscale în sumă totală de 12 743 992 lei și ”ținând cont de probabilitatea neexecutării obligațiilor fiscale”, la data de 14 decembrie 2023, SFS a emis hotărârea nr. 769/33 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale în temeiul pct. 2 subpct. 1 din ordinul IFPS nr. 379/2017 prin care a fost aplicat sechestru pe mijloacele financiare ale SRL ”Profaluminiu” în valoarea totală de 12 743 992 lei, inclusiv 6 883 238 lei, cu locul de evidență în conturile bancare deschise la BC ”Moldindconbank” SA, BC ”MAIB” SA, și bunuri (mijloace fixe) în valoare totală de 5 860 754 lei – bunuri imobile (încăperi nelocative) cu nr. cadastral 0100207.300.05.198 cu locul de evidență sau asistență în mun. Chișină, str. Lev Tolstoi 63, bun imobil (încăpere) cu nr. cadastral 0100207.300.06.006 cu locul de evidență sau asistență în mun. Chișinău, str. Lev Tolstoi 63/1, bun imobil (încăpere nelocativă) cu nr. cadastral 0100419.601.09.009 cu locul de evidență sau asistență în mun. Chișinău, str. Mihai Eminescu 72 nr. 9.

La data de 14 decembrie 2023 SFS a întocmit actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale.

La data de 15 ianuarie 2024, în temeiul art. 193-201 din Codul fiscal, SFS a emis hotărârea seria AH nr. 0058448 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului în sumă de 12 892 397,23 lei, cu valoare de document executoriu.

Prin actul de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024 s-a aplicat sechestru pe bunul imobil cu nr. cadastral ***** amplasat în mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare și Sfânt 171/2, of. 401, ce aparține cu drept de proprietate SRL ”Profaluminiu”.

Prin hotărârea SFS nr. 769/3 din 15 ianuarie 2024 în temeiul art. 202, 230 din Codul fiscal și pct. 7 din ordinul nr. 379 din 15 martie 2017 s-a ridicat sechestrul aplicat prin actul de sechestru ca măsuri de asigurare a stingerii obligației fiscale întocmit la 14 decembrie 2023.

Pe marginea contestațiilor depuse împotriva deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL ”Profaluminiu”, SFS a emis decizia nr. 754/54 din 29 februarie 2024 prin care a dispus suspendarea executării deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 și efectuarea controlului fiscal repetat la SRL ”Profaluminiu” în temeiul art. 214 alin. (6) din Codul fiscal.

La data de 03 aprilie 2024, SRL ”Profaluminiu” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 asupra cazului de încălcare fiscală și deciziei nr. 754/54 din 29 februarie 2024 pe marginea contestației împotriva deciziei SFS nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 (cauza judiciară nr. 3-1887/2024, pendinte la Judecătoria Chișinău).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 09 aprilie 2024, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2024, s-a admis cererea SRL ”Profaluminiu” privind suspendarea executării deciziei SFS nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 și deciziei SFS nr. 754/54 din 29 februarie 2024 și s-a dispus suspendarea executării acestora până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Profaluminiu” către SFS privind anularea actului administrativ.

Prin cererea adresată SFS la 16 iulie 2024, SRL ”Profaluminiu” a solicitat ridicarea sechestrului aplicat pe bunurile companiei în baza actului de sechestru seria AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024.

Prin răspunsul SFS nr. 26-20/4-11/141768 din 16 august 2024, s-a comunicat SRL ”Profaluminiu” că sechestrul de pe bunuri poate fi ridicat în cazurile prevăzute la art. 202 alin. (1) din Codul fiscal, de către instanța de judecată s-a dispus suspendarea executării deciziilor SFS nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 și nr. 754/54 din 29 februarie 2024, dar nu și anularea obligației fiscale calculate prin aceste decizii. Totodată, nu a fost dispusă ridicarea/anularea sechestrului de pe bunuri în baza unei încheieri/hotărâri a instanței de judecată, or, acesta se menține și nu se întreprind acțiuni de comercializare până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile pe caz.

Nefiind de acord cu răspunsul SFS din 16 august 2024, SRL ”Profaluminiu” a depus la 30 august 2024 cerere prealabilă (contestație) prin care a solicitat anularea răspunsului nr. 26-20/4-11/141768 din 16 august 2024.

Prin decizia SFS nr. 26-20/4-50-3 din 25 septembrie 2024 cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunurile contribuabilului SRL ”Profaluminiu” s-a decis de a ridica sechestrul de pe bunul contribuabilului SRL ”Profaluminiu” aplicat prin actul de sechestru

seria AS nr. 0018682 din 15 ianuarie 2024, având ca reper dispoziția art. 202 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal.

În scopul asigurării stingerii obligației fiscale, SFS a emis hotărârea nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale în temeiul pct. 2 subpct. 2) din Ordinul IFPS nr. 379/2017, prin care s-a hotărât sechestrarea bunului imobil al SRL ”Profaluminiu” cu nr. cadastral *****, din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 171/2, of. 401, în valoare totală de 13 672 526,73 lei. Totodată, în temeiul hotărârii cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024, SFS a emis actul de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024.

Prin decizia SFS nr. 754/210 din 26 septembrie 2024 s-a respins contestația depusă împotriva acțiunii funcționarului fiscal expusă prin scrisoarea nr. 26-20/4-11/141768 din 16 august 2024, emisă de Direcția Generală Recuperare Creanțe.

La 11 octombrie 2024, SRL ”Profaluminiu” a depus contestație împotriva acțiunilor funcționarilor fiscali exprimate prin emiterea hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septemrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, întocmirea actului de sechestru nr. 26-20/4-46- 1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale față de bunurile SRL ”Profaluminiu”.

Prin decizia SFS nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 pe marginea contestației împotriva hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale și a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale, emise de Direcția Generală Recuperare Creanțe, s-a respins contestația depusă de SRL ”Profaluminiu” împotriva hotărârii cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale din 25 septembrie 2024 și a actului de sechestru din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale.

Prin cererea depusă, SRL ”Profaluminiu” a solicitat suspendarea executării hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale și a deciziei nr. 754/226 din

31 octombrie 2024 de soluționare a cererii prealabile, emise de către Serviciul Fiscal de Stat, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești pe fondul cauzei, invocând atât suspiciuni de ilegalitate a actului administrativ cât și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

În partea ce ține de suspiciunile serioase și rezonabile referitoare la legalitatea actelor administrative individuale defavorabile Completul judiciar menționează că, prin suspiciuni serioase şi rezonabile se înțeleg acele fapte care nu confirmă propriu-zis ilegalitatea actului, dar oferă instanței de judecată posibilitatea intrinsecă să-și formeze, în urma unei examinări sumare, convingerea că acesta ar fi unul ilegal. Or, ilegalitatea actului administrativ individual, în esență este un aspect de fond care se constată în urma examinării cauzei de contencios administrativ în cadrul dezbaterilor judiciare, iar suspendarea executării actului administrativ individual este o măsură de protecție provizorie și efectivă de protecție a drepturilor subiective ale reclamantului.

Completul de contencios administrativ reține că, necesitatea asigurării protecției juridice ca instrumente procesuale de apărare eficientă, pornind de la prezumpția legalității activității administraţiei publice şi în general respectarea şi consolidarea statului de drept, construcţia unei administraţiei publice eficiente şi intervenţia proporţională a puterii publice prin intermediul actului administrativ individual defavorabil în drepturile destinatarului sau terţului afectat, a determinat legiuitorul de a reglementa premisele, cazurile şi procedura de suspendare a efectului executoriu al actului administrativ împovărător.

Completul judiciar remarcă că în accepțiunea definiției legale conținute în Codul fiscal, *executare silită a obligaţiei fiscale,* reprezintă acţiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţei.

Sechestrarea bunurilor reprezintă o modalitate de asigurare a executării silite a obligaţiei fiscale (art. 200 din Codul fiscal), precum și o modalitate de asigurare a stingerii obligației fiscale (art. 227 din Codul fiscal).

În concordanță cu art. 230 din Codul fiscal, sechestrarea bunurilor ca măsură de asigurare a plăţii impozitelor, taxelor şi/sau

amenzilor se exercită în modul şi în condiţiile prevăzute la capitolul 9.

Capitolul 9 din Codul fiscal reglementează instituția juridică ”Executarea silită a obligației fiscale”.

Conform art. 202 din Codul fiscal (capitolul 9), sechestrul de pe bunuri se ridică în cazul emiterii unei decizii în acest sens de către autoritatea care examinează plângerea dacă se încalcă procedura de sechestrare; emiterii unei încheieri/hotărâri a instanţei de judecată; constatării încălcării procedurii de aplicare a sechestrului.

Dispoziția art. 206 alin. (1) lit. c) și e) din Codul fiscal (capitolul 9) prevede că, executarea silită a obligaţiei fiscale se consideră imposibilă dacă există act judecătoresc ce suspendă executarea deciziei Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației sau de executare silită – pe perioada valabilităţii actului de suspendare; există decizia Serviciului Fiscal de Stat privind suspendarea executării deciziei contestate şi efectuarea unui control repetat (art. 271 alin. (1) lit. d)) – pe perioada valabilităţii actului emis.

La caz, din analiza sumară a actelor administrative contestate, Completul specializat constată că în privința acestora planează semne de întrebare focusate pe legalitatea în substanță a acestora care poate fi confirmat sau infirmat în definitiv doar după o examinare minuțioasă și multiaspectuală a fondului cauzei, însă până la derularea exercițiului dat, la această etapă procesuală, instanța de fond just a statuat că se impune aplicabilitea suspendării executării hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale și a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 de soluționare a cererii prealabile, a căror prezumție de legalitate se va afla în stare de imponderabilitate până la soluționarea definitivă a litigiului deferit judecății.

În acest context urmează a fi subliniat faptul că, pe lângă faptul că, însăși SFS prin decizia nr. 754/54 din 29 februarie 2024 a dispus suspendarea executării deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023, măsura provizorie respectivă a fost consolidată și prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 09 aprilie 2024, menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2024.

Respectiv, existența actului judecătoresc irevocabil de suspendare a executării deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023 constituia impedimentul legal suficient pentru stoparea aplicării oricăror măsuri de asigurare. Or, măsurile de asigurare se aplică în temeiul deciziei asupra cazului de încălcare a legislației și întru executarea/implementarea deciziei (art. 252, art. 272 din Codul fiscal).

Potrivit art. 30 Cod administrativ, (1) Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.(2) Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobîndite, decît în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Art. 123 alin. (2) CPC, prevede expres că, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Potrivit art. 120 din Constituția RM, este obligatorie respectarea sentinţelor şi a altor hotărâri definitive ale instanţelor judecătoreşti, precum şi colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentinţelor şi a altor hotărâri judecătoreşti definitive.

Conform art. 16 CPC, (1) Hotărîrile, **încheierile,** ordonanţele şi deciziile **judecătoreşti** definitive, precum şi dispoziţiile, cererile, delegaţiile, citaţiile, alte adresări legale ale instanţei judecătoreşti, **sînt obligatorii pentru toate autorităţile publice**, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice **şi se execută <u>cu strictețe</u>** pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Potrivit art. 21 alin. (1) Cod administrativ, **autorităţile publice** şi instanţele de judecată competente **trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative**.

Conform art. 24 alin. (1) Cod administrativ, participanţii la procedura administrativă şi procedura de contencios administrativ trebuie să îşi exercite drepturile şi **să îşi îndeplinească obligaţiile cu bună-credinţă, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanţi**.

În conformitate cu prevederile art. 34 Cod administrativ, **autorităţile publice au obligaţia să contribuie şi să colaboreze în vederea realizării competenţelor ce le revin potrivit legii**.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, cu titlu de principiu, că dreptul la un proces echitabil ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică a unui stat ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul unei părți a procesului (*Immobiliare Saffi v. Italia*, 28 iulie 1999, § 63; *Şandor v. România*, 24 martie 2005, § 23).

La caz, Serviciul Fiscal de Stat a emis hotărârea nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 și actul de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din aceeași dată fără a ține cont de existența încheierii judecătorești irevocabile care suspenda executarea deciziilor administrative anterioare. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 09 aprilie 2024, menținută prin decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2024, s-a suspendat executarea deciziei nr. 769/3456 din 13 decembrie 2023, precum și a deciziei nr. 754/54 din 29 februarie 2024. Această suspendare produce efecte obligatorii pentru toate autoritățile publice, inclusiv pentru SFS, potrivit art. 16 din Codul de procedură civilă.

Astfel, prin emiterea noilor măsuri de asigurare, SFS a ignorat atât încheierea instanței de fond, cât și decizia irevocabilă a instanței de apel. Acest comportament contravine art. 21 și art. 30 din Codul administrativ, care impun obligația autorităților de a acționa în conformitate cu legea și de a nu adopta măsuri care afectează situații juridice deja stabilite.

Mai mult, conform art. 252 și 272 din Codul fiscal, măsurile de asigurare pot fi aplicate doar în temeiul unei decizii asupra cazului de încălcare a legislației, care în prezent este suspendată prin încheiere judecătorească.

Completul judiciar reiterează că, faptele stabilite prin hotărâri irevocabile sunt obligatorii pentru instanțe și autorități, conform art. 123 alin. (2) CPC. SFS, în mod nejustificat, a pus în aplicare măsuri care au efect direct asupra patrimoniului companiei, deși actele judecătorești judecătorești în vigoare (încheierea Judecătoriei Chișinău din 09 aprilie 2024, menținută prin decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2024) interzic acest lucru. Acțiunile întreprinse compromit dreptul companiei la un proces

echitabil, așa cum este consacrat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În cauza *Immobiliare Saffi v. Italia, paragraful 66*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că inacțiunea autorităților față de o hotărâre judecătorească definitivă echivalează cu o negare a dreptului de acces efectiv la justiție. Prin urmare, la caz nu se poate susține existența unei obligații fiscale certe, lichide și exigibile în condițiile suspendării efectelor actului administrativ prin care aceasta a fost stabilită.

Aplicarea unui nou sechestru pe același bun, în condițiile în care anteriorul sechestru fusese ridicat, iar actele de fond suspendate, denotă o lipsă de coerență și nu doar din partea autorității publice pîrîte - SFS.

Conform ordinului IFPS (SFS) nr. 379 din 15 martie 2017 (cu modificările ulterioare), SFS este în drept să aplice măsuri de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale, prin întocmirea formularelor aprobate la pct. 1 din prezentul ordin, în cazurile: 1) emiterii deciziei asupra cazului de încălcare şi neexpirării termenului de 30 de zile din data pronunţării acesteia, conform art. 252 din Codul fiscal; 2) contestării deciziilor şi acţiunilor privind executarea silită a obligaţiei fiscale conform art. 273 din Codul fiscal; 3) ridicării sechestrului de pe bunurile necomercializate în urma licitaţiilor petrecute, conform prevederilor art. 203 alin. (14) din Codul fiscal, contribuabilul nedeținînd alte bunuri pasibile sechestrării; 4) efectuării controlului fiscal la contribuabil odată cu emiterea actului de control şi existenţei suspiciunii că bunurile contribuabilului sau debitorului(ilor) acestuia pot fi înstrăinate pînă la emiterea deciziei asupra cazului.

Din perspectiva Legii privind actele normative, Codul fiscal are prioritate în raport cu ordinul nr. 379 din 15 martie 2017. Totuși, nici una din ipotezele descrise în pct. 2 din ordinul nominalizat, nu sunt apte să sprijine hotărârea nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale și actul de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale, în special cel invocat de organul fiscal, în acest sens se va reaminti că executarea deciziei asupra cazului de încălcare a obligației fiscale a fost suspendată, mai mult, a fost dispusă efectuarea unui control repetat.

În aceiași ordine de idei, Completul judiciar remarcă că, hotărârea cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale nu conține motivarea cerută imperativ de pct. 2^1 din ordinul nr. 379 din 15 martie 2017, or invocarea declarativă, abstractă și generală a probabilității neexecutări obligației fiscale nu satisface acest deziderat.

Mai mult, reieșind din materialele cauzei elucidate anterior, aplicarea sechestrului, ridicarea sechestrului și din nou aplicarea sechestrului atestă inconsecvență în conduita organului fiscal.

Aspectele evidențiate mai sus, *prima facie*, suscită serioase și rezonabile suspiciuni pe marginea legalității hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale și a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 de soluționare a cererii prealabile. O incursiune superficială pe dimensiunea demarării și desfășurării procesului de sechestrare sunt susceptibile să scoată în evidență chestiuni rezonabile pe dimensiunea legalității actului emis, inclusiv sub aspectul respectării principiilor procedurii administrative (buna-credință – art. 24 din Codul administrativ, proporționalitatea – art. 29 din Codul administrativ, comunicarea – art. 33 din Codul administrativ, audierea juridică – art. 38 din Codul administrativ).

În lumina celor expuse, Completul judiciar specializat va reitera și reglementările art.6 alin. (1) al Convenției cu privire la apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, cît și a Recomandării nr.R (89) 8 privind protecția judiciară provizorie în cauzele administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri la 13.09.1989, Rezoluția (77) 31 ”Cu privire la protecția individuală față de actele autorităților administrative” adoptată de Comitetul de Miniștri al CE la 28.09.1997- instanța are obligația de a realiza principiul asigurării protecției provizorie eficace a persoanei interesate în cadrul unui proces contra unui act administrativ.

Prin urmare, judecătorul fondului justificat a suspendat, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, executarea hotărârii nr. 26-20/4-45-1 din 25 septembrie 2024 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, a actului de sechestru nr. 26-20/4-46-1 din 25 septembrie 2024 ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale și a deciziei nr. 754/226 din 31 octombrie 2024 de

soluționare a cererii prealabile, emise de către Serviciul Fiscal de Stat. Or, măsura de provizorie aplicată are misiunea de a conserva situația existentă, a echilibra interesele concurente ale părților procesului și nicidecum de a obstrucționa activitatea organului de control fiscal, dimpotrivă neaplicarea măsurilor de protecție provizorie ar constitui o încălcare a obligației pozitive a statului în persoana instanțelor de judecată în vederea acordării garanțiilor eficiente și practice ce derivă din dreptul la un proces echitabil consacrat la art. 6 din Convenție, elocventă în acest sens este concluzia Curții Europene a Drepturilor Omului care a reiterat principiul conform căruia scopul Convenției nu este de a proteja drepturile teoretice sau iluzorii ci cele concrete și efective.

Raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că încheierea instanţei de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Serviciul Fiscal de Stat au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 21 ianuarie 2025.

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod Administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

d e c i d e:

Recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat - **se respinge.**

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 21 ianuarie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Ghenadie Mîra

Judecătorii Grigore Dașchevici

Angela Bostan